

ВІД АВТОРА

У спогадах в автобіографічному плані ідеться мова про післявоєнний відрізок часу і до наших днів. Я не ставив перед собою мети претендувати на оцінку й аналіз цього періоду. Пригадую тих, з ким ріс, навчався, працював. Пригадую той період, в якому ми жили. Всі ми були продуктом тієї епохи. Ті покоління зробили багато і сприяли подальшому розвитку нашого краю, хто б що і як не говорив. Вони за лічені роки відбудували зруйноване страшною війною господарство. Я був учасником цих подій.

За декілька десятиріч країна пройшла шлях від дерев'яного плуга до космічних кораблів. Вони були носіями суспільних відносин того часу. Люди заклали фундамент для нашого спільного дому, щоб ми його збудували.

Не можна відкидати все, що було в минулому. Краще, корисне, надійне, необхідно зберегти і в нових умовах використати для загальної справи.

Вони були нашими прадідами, дідами, батьками.

На знак глибокої поваги і шани, на сторінках видання намагався зберегти і продовжити пам'ять про них, для тих, кому вони були і залишилися рідними, близькими, знайомими, для їхніх внуків і правнуків, для прийдешніх поколінь.

Висловлюю своє особисте бачення й оцінку окремих подій, так як їх розумів і розумію. Можна погоджуватися, можна заперечувати. У кожного свої погляди, своя оцінка минулого і сьогодення. А час - великий, найгеніальніший і непогрішимий критик скаже своє слово.

*З повагою,
Олександр Климов.*